

POPOTOVANJE OD NAŠIH NON DO DANES

V novo leto 2025 smo vstopili tudi z novo temo, ki nas je spremljala vse do prvih pomladnih dni. Spoznavali smo se z igrami in pripomočki, ki so jih uporabljali v starih časih, ter jih primerjali z današnjimi pripomočki, ki nam lajšajo življenje. Ob tem nas je ves čas spremljala stara medvedka iz cunj, Rozi.

Ogledali smo si film, v katerem so nam naši vrstniki predstavili delo, igre in življenje nekoč. Najbolj smo si zapomnili, da si bili otroci takrat bos.

Kakšno je bilo življenje nekoč nam danes sporočajo tudi knjige. Prijazne knjižničarke Lavričeve knjižnice so nam pripravile kar nekaj knjig z ljudskimi pravljicami, pesmicami in izštevankami prav iz naše območja. Jooooj, kako dolge tace ima Nace!

Le od koga pa bi o otroštvu nekoč izvedeli več, kot od naših ljubih non. Obiskali sta nas kar dve, ena nam je pripovedovala o otroštvu, skrbi za piščančke, ličkanju koruze, peki kruha, druga pa nam je celo zaigrala na harmoniko. Joj, kako je bilo veselo!

Nona nam je zaigrala na klavirsko harmoniko, Žan pa na diatonično. Ob tem smo spoznavali še razlike dveh glasbil, ki sprva delujeta zelo podobno, pa vendar sta si različna tako po zvoku kot po izgledu.

V igranju so se preizkusili tudi otroci.

"A je kej trden most?" smo spraševali naše prijatelje, ki so nas čezenj spustili le pod pogojem, da jim "tazadnga vojaka pstimo!"

No, pa smo ga, če ni šlo drugače. Igra se je vseeno končala tako, da smo se iz obeh kolon prijeli v pare in ob tem zaplesali na domačo, tisto o Trnovski planoti, pa tudi Na Golico so se nam večkrat zavrtele pete.

Spoznali smo igro Lisička, koliko korakov mi daš? ter Usa usa usasa, hop čez elastiko.

Danes smo navajeni, da vsa oblačila kupimo v trgovinah, pa tudi kar (pre)hitro jih zavržemo. Včasih pa so vsa oblačila šivali doma, tudi blazine za spanje, ki so jih napolnili s koruznimi listi, žaganjem, kokošjim perjem. Mi smo jih polnili z mehkim polnilom, nekateri pa so poskusili blazinico napolnit tudi s koruznim listjem.

Poslušali smo zgodbo Kdo je napravil Vidku srajčico in tako spoznali pot do oblačil nekoč. Kako pa so pletli tople nogavice, šale, kape in rokavice pa nam je pokazala gospa Mirjam. Pletli ravno nismo, cofek za na kapo pa je otrokom odlično uspel.

Da so otroci lažje primerjali predmete iz starih časov in današnje, sva jim pripravili plakat, na katerem so prirejali fotografije predmetov.

Kar dvakrat smo k sodelovanju povabili turistično vodičko, zgodovinarke in geografino Jano Kete. Jana se je na naše vabilo z veseljem odzvala, saj uživa v predajanju svojega znanja tako odraslim, kaj šele otrokom. V vrtcu nam je predstavila klekljanje ter nas v Vipavi popeljala po Vipavski hiši, do katere smo se odpravili kar z avtobusom.

Ob opazovanju klekljanja nas je
Jana navdušila, ampak z izletom
v Vipavo pa se ne more
primerjati prav nič.

Nekaj najbolj značilnega za Ajdovščino nekoč pa so absolutno Rimljani, ki so imeli v naši dolino znano utrdbo. Spoznali smo njihovo življenje, ugotovili, da se je center Ajdovščina nekoč imenoval *Castra*, izdelali maketo *Castre*, se igrali rimske terme, plesali kot pravi rimski gospodiči in gospodične ter se preizkusili v rimskih štafetnih igrah.

Popotovanje od naših non do danes smo zaključili z reciklažo papirja. Otroci so spoznali postopek ter v njem sodelovali.

Spoznali in naučili smo se kar nekaj zanimivih stvari. Ugotovili smo, da so bile igre včasih zelo pestre, življenje pa težje kot danes, zato smo veseli, da živimo v svetu, ki nam omogoča srečno otroštvo.

Rumeni metulji z Ano in Kajo